
Inhoud

Van de redactie.....	3
Copy- en verschijningsdata.....	3
Van het bestuur	4
Speculaaspoppenactie	5
Advertentie	8
Beyers	9
Neuweghorde.....	11
Advertenties	12
Bakboordwacht	13
Pocahontaswacht	15
Ouders bedankt.....	16
Wilde vaart.....	18
Advertentie	19
Fire.....	20
Stamkamp	21
Oude kranten, Wilde Vaart.....	23
Zuiderkruizertjes	23
Vergeet-me-nietjes	23
Data en mededelingen.....	24

Colofon

Redactie:

Joke de Jong
Ben van Hengstum
Sandra Boeijink

In dit nummer extra bijdragen van:
Wouter Klein

Redactieadres:

Bosboom Toussaintlaan 69
1215 CB Hilversum
of:

Belboei@hengstum.nl

Verzendadres:

Bodemanstraat 60
1216 AL Hilversum

Oplage:

275 exemplaren

Drukwerk:

Drukkerij Bobuco
Neuweg - Hilversum

Van de redactie

Euforie!

We hebben de speculaaspoppenkampioenschappen gewonnen. Van wie? Van onszelf natuurlijk. Wederom een record gebroken. Lees de successtory op pagina 5 opgesteld door onze speculaaspoppenkoningin: Bep Spaanjaars.

De bevers hebben een onrustig nachtje in het clubhuis aan de Diependaalselaan meegemaakt. Nachtelijke schoenen-inhoud-dieven maakten de bevers het leven zuur.

Een erfenisje van het Nawaka: Rob bedankt de ouders namens de leiding, want de ouders hadden de leiding bedankt namens de kinderen. Snap je het nog? Geeft niks, alles word je duidelijk als je Rob z'n verhaal leest.

De vaste lezers kunnen hun nieuwsgierigheid inmiddels vast niet meer houden. Hoe loopt het in de vorige Belboei zo enthousiast ingezette verhaal van de Matancastam af? Hoe houdt Ellen het uit? Komen onze stamleden levend uit de wilde Ardennen?

In het kader van de zotte verhalen doet Wouter nog even een duit in het kopijlaasje. Het succes van "De donkerzuiger" moet toch minstens te evenaren zijn.

Rest ons jullie heel veel leesplezier, een heel fijne kerstdagen en een bijzonder gelukkig en succesvol 1998 te wensen.

Erne□. wees voorzichtig met vuurwerk!

Liefs, je redactie

Copy- en verschijningsdata

Nummer	Datum inleveren copy	Verschijsning Belboei
117	31 januari	+ 16 februari
118	28 maart	+ 13 april
119	6 juni	+ 22 juni
120	29 augustus	+ 14 september
121	10 oktober	+ 27 oktober
122	12 december	+ 21 december

Van het bestuur

Dit is alweer de laatste Belboei van 1997.

Het is een enerverend jaar voor de groep geweest. In het begin van het jaar gingen we als bestuur naar de Raad van State. De leiding en vooral de leiding van de verkenners hadden het extra druk met de voorbereiding van het zomerkamp. De verkenners gingen namelijk dit jaar met z'n allen naar het NAWAKA in Roermond. Dit kamp is zéér succesvol verlopen.

De nog steeds niet opgeloste problemen met de gemeente betreffende ons pand op de diependaalselaan houden ons bestuur bezig. We weten nog niet hoe de zaken ervoor staan.

Het ledental baart ons gelukkig geen zorgen. We blijven stabiel, met af en toe een uitschieter naar boven bij een onderdeel. Leiding bedankt voor jullie geweldige inzet.

Helaas moeten we dit jaar afscheid nemen van leiding, met name van Sven van Hemert, Marjanka Sluijk en Michiel de Vries. Via dit medium wil ik jullie van harte bedanken voor de tijd dat jullie bij de groep leiding zijn geweest. Persoonlijk is het afscheid al gebeurt tijdens de weekenden, die er voor jullie waren georganiseerd.

De speculaasactie is goed verlopen, voor de 16e keer. Dit jaar is het record weer gebroken. 1996 : 5725 stuks en 1997: 5845 stuks.

Voor meer informatie over deze actie, lees verder in de Belboei. We zijn zeer blij met dit resultaat omdat het een behoorlijke bijdrage geleverd heeft aan de financiën van de groep. Alle verkopers/-sters bedankt.

Namens het bestuur wil ik iedereen hele prettige Kerstdagen en een goede jaarwisseling toewensen. Dat 1998 een gelukkig jaar voor ons zal worden en natuurlijk ook voor alle kinderen en hun ouders.

Jos Spaanjaars
Voorzitter

Speculaaspoppenaktie

Hulde ook dit jaar weer aan iedereen.

Ook nu is het weer gelukt een record aantal poppen te verkopen. In 1996 verkochten we er 5725 en dit jaar het ongelooflijke aantal van 5845.

Hieronder volgt de specificatie:

Bevers L'drecht	155	fl. 591,65	Steven van Doesburg	34
Bevers Hilversum	414	fl. 1569,20	Rogier Bollongino	43
Alb.Schweitzer	432	fl. 1640,20	Kelly Bak	80
Pieter Marits	311	fl. 1166,20	Marjolein Rots	55
Neuweg	1048	fl.3953,50	Rolond Biesterveld	110
Sionie	965	fl.3557,60	Ricardo Prins	379
			Tim Neys	82
Pocahontas	1156	fl.4365,70	Nienke Loois	152
			Mischa van Eeden	152
Ankerwacht	631	fl. 2347,65	Mark van Osch	50
			Nine de Graaf	50
Bakboordwacht	340	fl. 1291,95	Rob Vos	39
Wilde Vaart	322	fl. 1208,15	Maarten Prins	66
Bestuur	35	fl. 129,90		
Diversen	36			
	-----	-----		
Totaal	5845	fl.21821,70		

Bovengenoemde kinderen kregen een cadeautje of cadeaubon.

Bij de Sionie kreeg Tim Neys een tweede prijs. Ricardo verkocht er wel erg veel, maar met hulp van zijn vader (dat stellen we natuurlijk ontzettend op prijs). Maar Tim had in zijn eentje toch ook heel erg zijn best gedaan.

Ieder jaar houden we een loterij. Iedereen die 25 poppen of een veelvoud daarvan verkocht heeft, krijgt één of meer lootjes. Sint Nicolaas zelf trekt tijdens zijn bezoek aan welpen en bevers de winnende loten. Bij de bevers/welpen deden 49 kinderen mee met 79 lootjes. De gelukkige hier was Tijmen Pels Rijcken (Neuweg horde). Bij de verkeners/wilde vaarters deden er 36 mee met 53 lootjes. Hier was Mark van Osch van de Ankerwacht de winnaar. Beiden gefeliciteerd.

Ze kregen een kadobon van f 25, =

Zoals U ziet is de Pocahontas dit jaar koploper wat betreft de verkoop, met de Nieuwehorde op een goede tweede plaats.

Tot Superverkoper wordt dit jaar benoemd Ricardo Prins van de Sioniehorde.

Ik heb uitgerekend, speciaal voor die mensen die daarin geïnteresseerd zijn hoeveel poppen er gemiddeld door ieder lid verkocht zijn.

Onderdeel	1995	1996	1997
Bevers L	21	16	17
Bevers H.	11	16	16
Albert Schweitzer	22	27	24
Pieter Marits	23	24	17
Sionie	23	38	41
Nieuweg	40	35	29
Pocahontas	24	30	50
Bakboord	23	23	22
Ankerwacht	16	41	37
Wilde Vaart	29	25	29

Pocahontas: HULDE

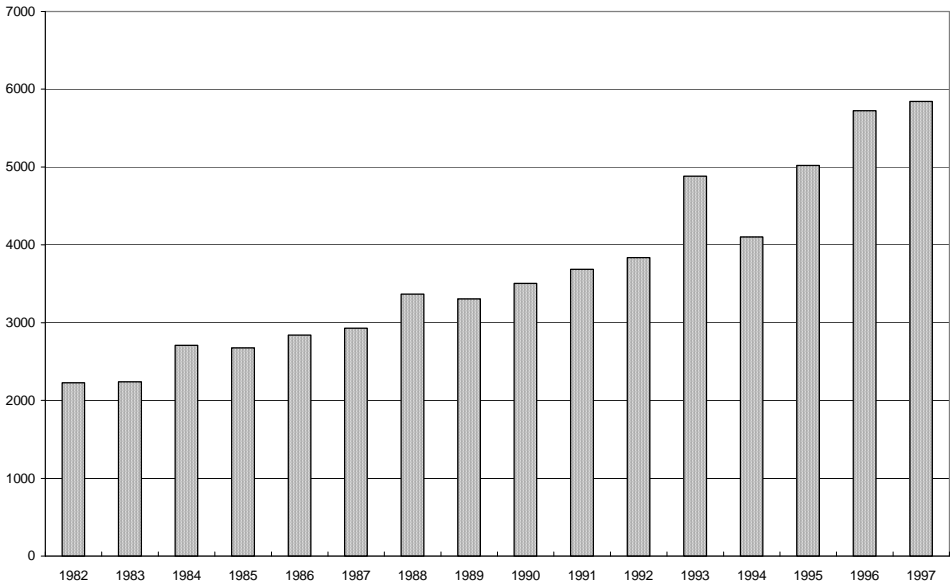
Ik wil iedereen graag van harte bedanken, ook vooral de ouders die geholpen hebben, voor de juiste afwerking bij het bezorgen. Ik heb slechts 3 telefoontjes gehad van mensen, waarbij even iets fout was gegaan.

Iedereen heel prettige feestdagen en tot volgend jaar!

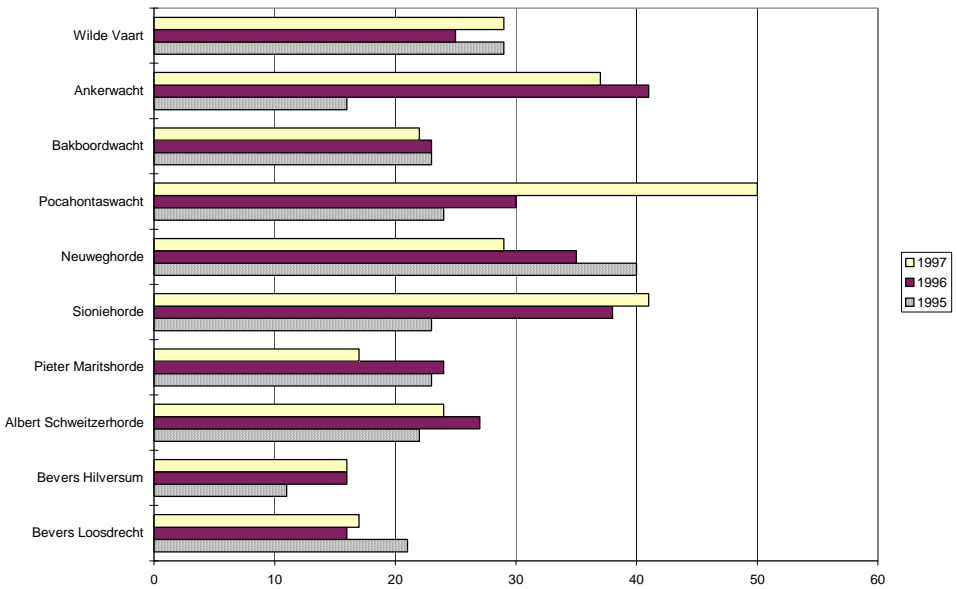
Bep Spaanjaars

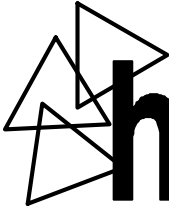
Totaal aantal verkochte poppen van de hele groep

Gemiddeld aantal verkochte poppen per lid

(advertentie)

hengstūm^{van} automatisering bv

Postbus 277
1200 AG Hilversum

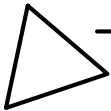
Telefoon: 035 - 6 23 51 63
Telefax: 035 - 6 23 91 02

Pieter de Hooghlaan 10a, 1213 BT Hilversum

automatiseren

wordt

amuseren

Beverweekend

Om 17.00 uur verzamelden de Loosdrechtse en Hilversumse bevers zich op de Diependaalselaan, want we hadden een kamp. De papa's en de mama's konden vast het bedje van hun kind neerleggen, terwijl wij begonnen met ons openingslied.

Inmiddels was het buiten al helemaal donker en voor de bevers is er dan niets mooier om buiten te rennen en dan het liefst met hun zaklamp. Terwijl wij buiten spelletjes aan het doen waren, kwamen er heerlijke luchtjes uit de keuken wan de kookstaf was al druk bezig met ons avondeten. Rond 18.00 uur ging iedereen handen wassen en aan tafel, na een heleboel Sinterklaasliedjes gezongen te hebben konden we aan de macaroni beginnen. Als toetje kregen we vla, yoghurt en vruchtjes en in een van de bekers moest een kauwgombal zitten. Diegene die de kauwgombal had moest een liedje zingen, maar na lang zoeken kwamen we tot de conclusie dat er echt nergens een kauwgombal inzat.

Inmiddels was het hoog tijd om op te ruimen, de bedden goed te leggen, pyama's aan te doen enz. En, niet te vergeten, iedereen mocht nog even zijn schoen zetten. In bed mocht er nog even met de zaklamp geschenen worden, maar toen moest het echt stil zijn, want er waren al wat bevers erg moe.

Om 4.30 waren de eerste geluiden al weer te horen, want van uitslapen hebben de bevers nog nooit gehoord. Verschillende waarschuwingen om nog even te gaan slapen hielpen niet en al snel was het hele stel weer wakker. Ze moesten echter nog even wachten met aankleden want zo vroeg wilde de leiding er echt nog niet uit.

Eindelijk was het dan tijd om op te staan en toen iedereen klaar was mochten ze in hun schoen kijken. Maar wat was dat □□. De schoenen waren leeg!!!! Zou Piet ons vergeten zijn? In een van de schoenen zat een brief van Piet waarin stond dat Piet al het lekkers weer had meegenomen, omdat toen hij 's nachts langskwam het een enorme herrie was. Als iedereen zich goed zou gedragen zou hij die dag misschien nog even langskomen. Na het ontbijt hadden we eerste de installatie van Bart en Elsa en vervolgens zijn we Twister gaan doen op het veld.

Na het spel zijn we binnen limonade gaan drinken en daar lag wat lekkers voor ons, want Piet was toch nog langs geweest.

Na een film van de 101 dalmatiërs gekeken te hebben was het al weer tijd om af te sluiten en kwamen de papa's en mama's hun bevers al weer ophalen.

Beyers

Hallo, ik zal me even voorstellen, ik ben Frederik Scheuremaara en woon in Hotsjietonia met nog meer vrienden. Afgelopen zaterdag 10-11-97 ben ik op bezoek geweest bij de beyers in Hilversum. Ik zat nog lekker in mijn kamer te scheuren toen de beyers ineens binnenkwamen. Gelukkig had ik de deur dicht gehangen met stukken krant maar daar kwamen de beyers al snel doorheen.

Ze keken even heel raar toen ze door mij werden bekogeld met proppen papier. Ze hadden het al snel door en begonnen al snel terug te gooien. Na een klein papier gevecht zijn we even naar het beverlokaal gegaan, daar hingen mooie stukken papier die ik stukscheurde, oei dat was foute boel, geschreeuw en heeele gemene blikken, het bleken hun tekeningen te zijn. Wist ik veel !!? ?!!

Nadat ik had beloofd dat ik het niet meer zou doen gingen we naar buiten naar de beverdam. Daar werd ik op de proef gesteld of ik er ook op durfde. Nou dat ging wel na een paar pogingen. "Ooo, niet op te dunne takken gaan staan want dan zak je er doorheen" kreeg ik te horen. Wel te laat want toen lag ik al lang tussen de takken. Nee niks voor mij, geef mij maar een berg papier in plaats van takken vééél veiliger. Terug in het clubhuis zijn we papieren hoedjes gaan maken. Ze wilden graag iets met kranten doen.

Dat duurde niet lang want ze waren erg druk, dus gingen we maar een groot kranten gevecht houden. We maakten twee groepen en begonnen met proppen maken. Zo dat was gebeurd. Jaaa nu, en de proppen en snippers vlogen door de lucht.

Het was de bedoeling dat ze probeerden hun eigen kant van de vloer leeg te krijgen maar van alle twee de kanten werd er hard gegooid. Het was een groot feest. Wat waren dat nou weer voor rare grote mensen. Oo het waren de paps en mams van de kids. Het was al weer tijd om naar huis te gaan. Een paar ouders konden het toch niet laten om even mee te doen.

Wat een bende kunnen die beyers maken, maar ach, het was erg leuk dus sta niet raar te kijken als je in huis ineens allemaal verscheurde kranten vindt. Er is namelijk niets mooiers dan scheuren.

Heel veel groeten,

Frederik
Scheuremaara

Neuweghorde

Het is alweer een tijdje geleden, maar hier is een berichtje van de Neuweghorde. We zijn de laatste tijd weer heel druk geweest. Wat hebben we dan zoal gedaan ?

Net als alle andere leden zijn ook wij druk bezig geweest met het verkopen van de speculaaspoppen. De welpen waren heel enthousiast en de meesten hebben ook echt heel erg hun best gedaan om er veel te verkopen en met succes.

Voor alle nieuwe welpen was dit de eerste speculaaspoppen actie. En we hebben een heleboel nieuwe welpen bij de horde gekregen dit jaar. Op 22 november hebben we ze allemaal geïnstalleerd. Er stonden een heleboel ouders en 9 zenuwachtige welpen voor ons. Ze hebben allemaal netjes de welpenwet en belofte opgezegd. Ook beloofden ze altijd heel lief te zijn voor de leiding wat natuurlijk ook heel belangrijk is.

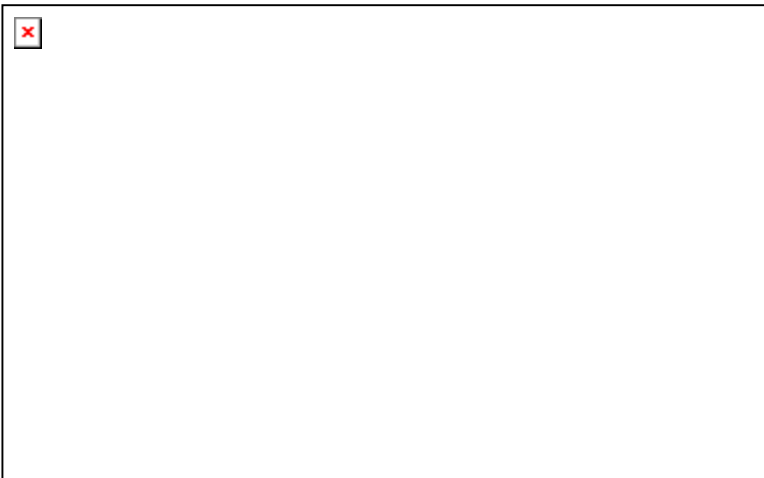
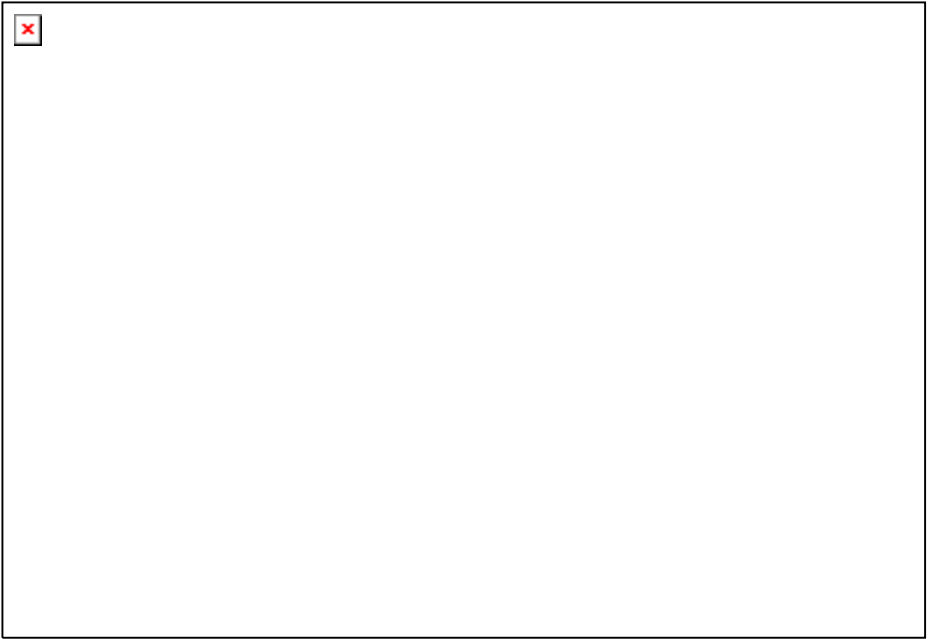
Een paar weken geleden hebben we de Argonauten uitgedaagd voor een spelletje voetbal. We kwamen namelijk op het veldje om daar een spel te doen en toen waren de Argonauten welpen er ook al. Het was heel spannend en leuk om te zien hoe zo'n veertig kinderen met z'n allen achter een bal aanrennen. We hebben uiteindelijk gewonnen met 2 - 0. Daar waren we natuurlijk heel erg trots op.

Ook sinterklaas was erg geslaagd. We hadden lootjes getrokken en er waren een heleboel leuke surprises en gedichten. Sint kwam zelf ook nog langs en wist een heleboel te vertellen over onze welpen. In de volgende belboei kunnen jullie weer wat lezen over wat we nog meer doen.

Tot gauw, liefs van Hathi.

(advertenties)

Bakboordwacht in het wilde Ommen

Hallo beste Belboeilezers

We gingen 19 november fik steken. Op het scoutingterrein. En we gingen een oven bouwen. Maar het was geen succes, want we hadden water gebruikt. En toen wou het vuur niet aan en Jasper en Friso gooide er veel te veel rotzooi in en stikte het vuur. Ondertussen hadden we ook een gewoon kampvuur gemaakt. Zodat we koole hadden voor een tafelvuur. Daarop hadden we een rooster gelegd. Zodat we er brood op gingen roosteren. Maar ook echt doorgeroosterd was. Echt zwarte broodjes. En we hadden er thee op gezet en water met knakworst. Toen het klaar was hadden we de kast leeggeroofd. En verder was het heel leuk.

Maurice

Hoi

We gingen op kamp. Met de auto naar Ommen. We moesten eerst hutten bouwen. Toen we klaar waren gingen wij het kampterrein verkennen. Dat was echt heel leuk kuch kuch). Alles ging heel goed, want we konden niet bij de piopalen en er was geen water dus moesten we dat gaan halen. Toen we dat allemaal hadden konden we de hutten af maken. Nadat ze 20 keer in elkaar waren gestort waren ze eindelijk klaar. De volgende dag gingen we eerst een tocht lopen die een beetje kort was. We liepen ook absoluut niet fout. Nee, daar zijn we veel te goed voor. Ja, we deden maar 5 uur over die tocht. Daarna gingen we een tafelvuur maken en eten. Maar kortom: het was een best leuk kamp.

Andrew

Hallo best Belboeilezers

We gingen met de auto naar Eerde. Dat is het kampeerterrein van Ommen. We gingen met 4 auto's en toen kwamen we bij het stroschuurtje en daar laden we de spullen uit toen hadden we alles op een grasveldje gelegd. Toen begon het een beetje te regenen. Er lag nog rotzooi van een andere groep. Toen hadden we het terrein verkend en gingen we hutten maken (zie verhaal collega Andrew). We zijn nog naar het graf geweest van een Franse piloot die is omgekomen in de 2de Wereldoorlog. Toen de hutten afwaren gingen we hout sprokkelen en hebben we een vuurtje aangelegd. En we hebben centraal eten gemaakt. Volgens mij macaroni, tenminste moest het worden. Toen hebben we marshmallows gemaakt. Toen gingen we slapen in ons stapelbed. De volgende dag hout gesprokkeld en een klein speurtochtje gelopen van 5 uur dwars door een veld met teken. We hebben onze sokken over onze broek gedaan. Toen we terug waren hebben we tafelvuur gemaakt. Daar hebben we kip op gemaakt. De volgende dag hebben we alles opgeruimd en gesloopt. De hutten wilden we nog foto's van maken maar daar waren ze al veel te laat voor.

Groeten, Superscout Danny

Pocahontaswacht

Hier voor je ligt een nieuwe belboei met weer een nieuw verhaal van de Poca.

22 November hadden we een welkomstkamp voor onze ex-welpen, die nu dekzwabbers zijn. We hadden een bustocht en een dropping die bedacht waren door Simone, Margot, Suzanne en Linda.

De bustocht was een groot succes, een soort speurtocht in comfort. We wilden altijd wel een speurtocht op die manier doen. We kregen een buskaart mee waarop we iedereen konden afstempelen. Zo reisden we heel Hilversum, Kortenhoef en Loosdrecht door. Onderweg stoppen voor wat spelletjes zoals pepernoten proppen, de 7 verschillen zoeken en James Bond 007 onderkwijlen!

Toen we terugkwamen kregen we lekker te eten, namelijk: een broodje gezond. We moesten het zelf in elkaar knutselen wat een beetje deed terugdenken aan de taco's van het afscheidskamp. Sterke overeenkomsten trouwens want als je je taco/broodje in elkaar kneep kwam de vulling aan de zijkanten eruit. Bij het toetje (overigens heel lekker vanille-ijs) was Micha zo slim om zijn toetje over mijn (Mark's) uniform te gooien. Erg kleurrijk, en Micha mocht het zelf er van afvegen. Na het eten werd de as van de tafel opgeveegd, want de meiden hadden waxinelichtjes gebruikt. Daarna kregen we een verheugend bericht: DROPPING!!!

Dus in de auto's werd iedereen naar een donker bos gebracht waar we vanaf het begin al volledig gedesoriënteerd waren. Dus met al onze kennis, ervaring en doorzettingsvermogen gingen we een traditie voortzetten die bij alle droppingen voorkwam: we gingen de weg vragen. Dus de eerste de beste auto hielden we aan. Wie (of wat) zaten der in?!?! TWEE ZWARTE PIETEN!!!! Deze pietten zaten in hun opgevoerde schimmel met 16 kleppen en katalysator (en vergeet de 4-wiel aandrijving niet) en gaven niet eens pepernoten (Ze gingen trouwens naar Spanje en wisten ons dus goed de weg te wijzen). Deze pietten waren weer eens iets anders.

Vorige dropping kwamen we twee dronken Jehova getuigen tegen. Ik ben zeer benieuwd wat we de volgende keer tegenkomen: What's next? Twee feministische satanaanbidsters die aan anorexia nervosa lijden?

Maar goed, toen we ongeveer op de hei zaten was daar een papiertje dat we naar de Schuttersweg moesten. Maar gelukkig kwamen Pim en Rob maar die konden maar vier personen meenemen, dus de rest liep naar de Schuttersweg en werden halverwege opgepikt en naar de Schutterweg gebracht. Later toen iedereen zijn bed had opgemaakt gingen de bootse en de leiding + organisators en hun organisme film kijken.

Om half 5 sloop iedereen maar 's ochtends moesten we weer opstaan (logisch) en onze boedel opruimen. Daarna zijn we fietsendokter gaan spelen (hoi, hoi) en hebben een 65-plusser zonder inspuiting uit zijn lijden gebracht. We zijn toen 'kermis'-attracties van kastarjes en satéprikkers gaan maken die toch uiteindelijk instorten, maar dat is nu nog niet gebeurd. Althans, ooit moeten ze op kermis-attracties gaan lijken. Tot nu toe lijken ze meer op een gebouw in Tsjernobiel (vergeef ons als het incorrect geschreven is). Daarna moesten we naar de Diep lopen en werd je opgehaald als je geluk had anders moest je naar huis lopen (gelukkig ik (Peter) niet).

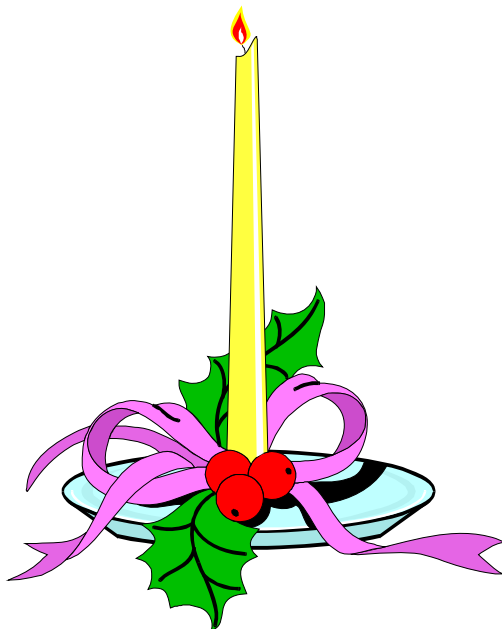
De volgende week gingen we verder met de kermis-attracties (uhm, ze worden beter maar...) en de dag erna (zondag dus) werden de boten gemenied. De volgende week (vandaag dus) gingen we een SuperSpel (uhm) doen genaamd: Bulldog (gelukkig: blaffende honden bijten niet, maar bij Rob weten we dat niet zeker).

Mark en Peter.

p.s.: Micha, betaal jij nog mijn Stomerijkosten? Mark.

p.p.s.: Handig, zo'n verhaal schrijven, hoeven we niet aan de boten te werken.

p.p.p.s.: Blaffende honden bijten niet....., maar ze blaften niet!!

Ouders bedankt!

Op de dag van de vrijwilliger (ik geloof dat wij als leiding zijnde daar ook deel van uitmaken) ligt er voor mij de zware taak om, met de deadline voor kopij al 6 dagen achter me, een stukje te fabriceren voor deze Belboei. Gelukkig kan met de moderne middelen der communicatie deze datum een stukje opgeschoven worden, dus bij deze:

Het gebeurt niet zo vaak dat je als leiding zijnde van de ouders een bedankje in fysieke vorm krijgt. Maar na het afgelopen NaWaKa (wat eenwoord is dat toch met die drie hoofdletters) viel dit ons ten deel.

Hoe het allemaal begon...

Dit weet ik en met mij de rest van de leiding ook niet.

Hoe het verder liep....

Op de zaterdag van de eerste opkomst verschenen er tot onze verbazing ineens een aantal ouders op de Diep die hun kroost kwamen afleveren. Meestal zie je de ouders alleen als ze hun kinderen doodmoe na afloop van een kamp komen ophalen, dus de schrik sloeg ons danig om het hart: Wat was er aan de hand. Na een enig wachten op de leiding van de ochtendwachten werd besloten dan maar door te rijden naar Kortenhoef om ze daar tegen te komen.

Echter, zo mooi heeft het ook weer niet kunnen zijn en dus heeft het halve Zuiderkruis het fietspad langs de Vreelandse weg gedurende een half uur gestremd (gelukkig bleven de files uit).

Toen wij echter van de ergste schrik bekomen waren bleek dat dit alles niets met een bestraffing of iets dergelijks te maken had maar met een bedankje van de ouders en kinderen voor het afgelopen kamp.

Van de Kinderen kregen we een boek met daarin een persoonlijke bijdrage van iedereen over het afgelopen NaW....kamp en van de ouders kregen we een versnapering in vloeibare en vaste vorm en voor iedereen een bioscoopbon. Het boek werd direct gretig door iedereen bekeken en heeft ondertussen een plaats gevonden in het leidinghok. Bij de eerstvolgende gelegenheid zijn ook de versnaperingen soldaat gemaakt zodat alleen nog de bioscoopbon nog overbleef..... Tja, daar moet je voor plannen..... hoe krijg je een avond voor elkaar dat iedereen aanwezig kan zijn..... plannen is niet onze sterkste kant..... maar toch, eind november was het dan zover en konden we een avond plannen dat bijna iedereen aanwezig kon zijn.

Het eind....

Oké, Stefan kon dan niet overkomen vanuit zijn verbanningsoord en Dries had andere verplichtingen maar toch: 8 van de 10.... niet slecht.

Na de maandelijks schippersraad, voor deze keer speciaal verzet van de eerste zaterdag naar de laatste zaterdag van de maand, werd door ons eerst uitgebreid gedineerd met eten van onze sponsor: Mike's Snackshop,

(Over sponsor gesproken.. Mochten er nog bedrijven zijn die een zeil willen sponsoren en zodoende van Roermond tot Leeuwarden en van Nijmegen tot Rotterdam bekend te worden, neem even contact met de leiding op, er zijn een aantal zeilen aan vervanging toe.) waarna we om negen uur richting de bioscoop gegaan zijn om de film: "the game" te bekijken.

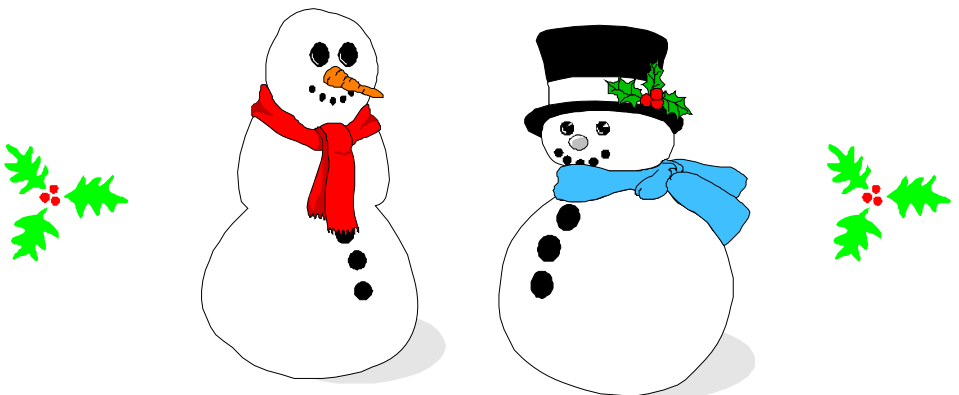
Helaas was de film al zo vol dat we noodgedwongen vooraan terecht kwamen maar dat mocht de pret niet drukken. Over de film zelf zal ik weinig vertellen, behalve dat het een goede film is met een zeer verassend slot (hoe ver kan je een mens krijgen).

Na de film werd door de leiding nog even een goudgele versnapering gepakt in een nabij zijnde kroeg waarna de terugtocht naar huis aanvaard werd. Weer een zaterdag gevuld.

Dan rest mij naast de voldane zware taak slechts nog de schone taak om namens de rest van de leiding zeggen:

OUDERS BEDANKT!

Rob

Wilde vaart Weekendje Hengelo

Het is maandagochtend 24 november in Rotterdam. Nog aardig brak van het weekend probeer ik toch met behulp van wat koffie probeer ik toch wat tekst op het beeldscherm te toveren. We gaan terug naar zaterdag ochtend op het station in Hilversum waar er verzameld werd. Van hieruit ging bijna de gehele wilde vaart + 1 ex wilde vaarder op weg naar Hengelo waar het dit weekend allemaal zou gebeuren. We moesten overstappen in Amersfoort en toen boemelden we in een aardig tempo naar het oosten van het land.

Eenmaal op het station in, jawel, Hengelo stond Teun ons met nog een leiding van de andere groep ons op te wachten. Na even wachten kwamen waren de anderen ook op het station gearriveerd waarvan we de meesten nog wel kenden van het weekend in Juni toen hun bij ons een weekendje mee waren zeilen.

We zouden die middag een ruilspel gaan doen in het centrum. Er werden een paar groepen gemaakt die allemaal een appel kregen en met deze appel moest je vervolgens voor een groter iets gaan ruilen en dat weer voor iets groters enz. Het resultaat was dat de een met een winkelwagen vol afvaltapijt aan kwam zetten, de ander met een donzen kussen, ja, zelfs hele computers en kleurentelevisie werden aangesleept. Wat je al met 1 appel kan doen.

Na dit spel gingen we met onze bagage naar de blokhut (lees:clubhuis) van de groep toe en hebben we hun kampvuurkuil en stamhut bewonderd. We konden hier echter niet blijven omdat de blokhut al was verhuurd aan een andere groep. We gingen met auto's naar het 'zwarte kousen' dorp Rijssen waar we in een prachtige blokhut zouden overnachten.

Na wat te zijn bijgekomen van deze dag gingen een paar mensen het eten klaarmaken, dankzij een erg kleine gaspit konden we toen al om half tien eten.

Na het eten hebben we levend stratego gedaan(erg spannend in een donker bos). Toen het twaalf uur was zijn hier maar mee gestopt en is het zowaar gelukt om met vochtig hout een kampvuur aan te maken. Toen iedereen rond het kampvuur zat vonden wij dat het moment om de Hengeloers (of zoietø) kennis te laten maken met 'onze' Muier. Toen ze hoorden dat er 'maar' 30% alcohol in zat wouden ze wel een slokje proberen maar voor sommigen 'Bikkels' viel dat toch nog wel tegen.

Het was erg gezellig maar om drie uur vond Danny het toch wel is tijd om ons mandje op te gaan opzoeken. Maar ja slapen? Een discussie over een donker zuiger bleek toch wat

interessanter. Toen Nienke vroeg hoe laat het was bleek dat we toch maar 's wat moesten rusten.

's Morgens was er 1 gek die het in z'n hoofd haalde om acht uur op te staan (ik zal geen namen noemen meneer D. de B. uit H.) en zich maar vol ging gieten met koffie om wakker te worden. De rest was toen ook al snel wakker en konden de slaap ook niet meer vatten. Toen iedereen rond half twaalf z'n bed uitgerold was zijn we gaan ontbijten, spullen en blokhut opgeruimd. Voordat we naar het station liepen hebben nog een potje Hollands bierpot (ongeveer) gedaan en zijn toen erg brak de trein weer teruggepaktd naar Hilversum.

Al met al een geslaagd weekend.

Groetjes, Antoon

(advertentie)

_____ R O è L _____

FINANCIËEL ADVIESBUREAU

Indien u een deskundige gesprekspartner zoekt, die u behulpzaam kan zijn bij het oplossen van uw financiële vraagstukken, waaronder:

- > sparen in het algemeen
- > kopen of huren van een woning
- > lijmen van pensioenbreuken
- > financiële haalbaarheid van vervroegde uittredding
- > assurantiebeheer

Neemt u dan contact op met Rolph P.W. Schmidt voor een oriënterend gesprek.

ADVISEUR SPAAR- EN PENSIOENVOORZIENINGEN, HYPOTHEKEN EN ASSURANTIËN
Pieter de Hooghlaan 10a, 1213 BT Hilversum, telefoon 035-6248108, telefax 035-6239102

Fire

Een man loopt in Dublin over straat. Ineens hoort hij een vrouw schreeuwen en hij ruikt een vage brandlucht. Hij rent de hoek om en ziet een grote groep mensen staan kijken naar een brandend gebouw. Op de tiende verdieping leunt een vrouw met een pakketje in haar armen uit het raam, schreeuwend om iemand die haar baby kan redden.

De man stapt naar voren en roept naar boven: "Gooi je baby naar beneden, dat zal ik hem vangen!"

"Nee! Nee!" schreeuwt de vrouw. "U zou mijn baby dood kunnen laten vallen!"

"Nee, echt niet!" schreeuwt de man. "Ik ben Alec Maguire. Ik ben de keeper van het Ierse nationale elftal. Ik heb in tien jaar nooit een wedstrijd gemist, en in die tijd nooit een bal doorgelaten"

"Wat? Nog nooit?" roept de vrouw.

"Nee!" schreeuwt de man terug. "Niet een keer. Elke voetballer van de wereld zegt dat ik de beste keeper aller tijden ben!"

En meteen neemt hij de keepershouding aan: benen uit elkaar en iets gebogen in de knieën, lichaam iets naar voren, met z'n armen gestrekt naar beneden in een kleine hoek met zijn lichaam en de handpalmen naar voren gericht.

"OK!" gilt de vrouw. "Ik vertrouw je. Ik heb geen keus! Hier komt ze!" En dan, met de vlammen om zich heen, gooit ze de baby uit het raam. Maar, de sjaal waarin de baby is gewikkeld blijft achter het horloge van de vrouw hangen. Hierdoor valt de baby schuin naar een zijkant toe, en ze begint met haar armpjes en beentjes in het rond te tolleren. De vrouw gilt en het publiek verstomt. Iedereen weet zeker dat de baby buiten het bereik van de man zal vallen.

De man blijft roerloos staan terwijl het kind, draaiend en tollend, steeds verder van hem vandaan valt. Als de baby nog maar enkele meters van de grond is duikt de man ruim tien meter over de stoep, vangt de baby in zijn rechterhand, trekt haar tegen z'n borstkas aan en beschermt haar lichaampje met zijn linker hand en arm. Hij valt hard met z'n rechterzij op de grond en blijft enkele seconden doodstil liggen. Dan, langzaam, staat hij op en keert zich naar de menigte, en iedereen ziet dat het kind in orde is.

De menigte is met stomheid geslagen. Dan breekt er gejuich uit en de vrouw, zelf nog steeds in gevaar, valt bijna flauw van opluchting. De man, nog steeds met het kind in z'n armen wiegend, zwaait naar de omstanders en geniet van de bewondering. Dan, langzaam en sierlijk, draait hij zich om, stuitert de baby twee keer op de grond, en schopt haar 60 meter de straat uit.

Matancastam

Deel II van "De stam goes Ardennen".

We waren gebleven bij dinsdag-ochtend, wel goed opletten want nu ga ik weer verder. Langzaam strompelde iedereen uit bed en met een klap drong het door: we gingen klimmen en abseilen. Een berg is niet erg, maar als je ervoor staat dan beginnen je knieën toch wel te knikken.

De groep voor ons was nog bezig en de zon scheen genadeloos. Stilletjes keek ik naar de berg en deze staarde nog stiller terug. Is het wel eens opgevallen, dat hoe langer je ergens naar kijkt, hoe groter het wordt. Achteraf zeg ik persoonlijk tegen het klimmen NO GO, maar het abseilen daarentegen 1000 punten. Stiekum kuste ik de grond toen ik weer enigszins op adem was en onder het genot van een koel drankje, bedacht ik tevreden dat ik lekker die berg alleen nog met de auto opging.

In het dorpje dronken we nog wat en als een echt promotieteam sprongen we weer in de auto c.q. busje.

Het eten werd klaargemaakt en zoals elke dag droeg iedereen z'n steentje bij. Ons eigen instructeurkje Tom kwam een borrel drinken, maar wij dames wisten dat hij eigenlijk voor ons spectaculaire orgasm kwam. Het idee dat hij zoiets met ons mag delen. Wij zeggen NoGo. Na de nodige spelletjes Risk, waarbij wij onze shuttles aan het inzetten waren gingen een aantal personen sterrenkijken. In mijn tijd noemden wij dat heel anders. Ik keek en zag het allemaal gebeuren, de kleintjes moeten niet met de groten meedoen als ze er niet tegen kunnen.

Inmiddels zijn we onbewust overgegaan naar woensdag, en weer zat het weer mee. Kajakken stond op het programma en als echte waterscouts stonden we te vechten om een kajak te pakken. Binnen 5 minuten zat niemand meer terug in de boot, but who cares? Ik verzocht de heren wel me te waarschuwen, ik wilde mijn lens wel graag drooghouden. Tot grote schrik van een plaatselijke camping gingen we daar lunchen, natuurlijk niet voordat we een jeu de boules spel in de war hadden geschopt (sorry). De tocht zette zich voort en overal waar je keek waren gespierde mannen, stoere vrouwen, natte t-shirts, zonnebrillen en Gido & Niels. We lieten ons drogen op een terras en doken de auto in. Versuft werd ik wakker en stond langzaam op van mijn handdoek, overal waar je keek lagen stamleden te slapen en dat om 18.30 uur. Je kon het zo gek niet bedenken of er lag iemand, op het klimtoestel, hangmat, gras, picknicktafel, bank, en zelfs op de snookertafel. Het was net het kasteel van

Doornroosje. Aangezien iedereen na een doche weer top was, gingen we na het eten uit in het dorpje Barvaux. Wat een gezellige mensen, NOT. Wij vermaken ons altijd, maar besloten toch weg te gaan, toen het plaatselijke leger wel erg vervelende begon te worden. Het ergste was, dat we rond 03.00 uur wel weer de berg op moesten lopen.

Na een welverdiende nachtrust stonden we fris op, om aan onze laatste uitdaging te beginnen: Paint ball. Sensatie, we moesten tot nader order in het bij behorende schuurtje blijven. Er liep een wilde hond rond, die een lid van een blindengroep had gebeten en deze moest gevangen, c.q. neergeschoten worden. In afwachting trokken wij een overall aan en zetten een stoere helm op. De teams werden ingedeeld en 4 vreemden moesten onze teams versterken. We kregen een Go en als Rambo's maakten we een strijdplan en een groepsfoto. Al snel spoot de adrenaline door ons heen en de verf om onze oren. De jongens maakten hun gemis van niet in het leger hoeven goed en de dames telden hun blauwe plekken en gebroken nagels. We gaven Tom als dank wat snoepjes (waren toch vies) en een behoorlijke fooi, maar weer geen orgasm.

Ons laatste avondmaal in de Ardennen bestond uit een 1000 punten BBQ en ook deze afwas zouden we morgen wel doen. De drank moest op en weggooien is zonde. Tom kwam weer langs, heeft hij geen vrienden of zo? Om 22.00 uur was het buiten weer stil, maar binnen ging het feest door. Het laatste potje Risk en Judith, we vertellen niet hoe wij het steeds voor elkaar krijgen om het kompas, het schip en de orka te veroveren.

Vrijdag vroeg op een □□ schoonmaken. Zelfs de CD's hadden een sportieve week gehad. Ze hadden gezwommen in bier, Muier of een andere alcoholische drank. Een laatste controle ronde, de laatste foto" en op naar een terrasje. Daar wachtten we op de helden die ons helemaal op wilden halen. Het noodlot sloeg toe, mijn auto zei NoGo. Stressen en de Wegenwacht bellen. Wij hebben onze vakantie verlengd, want steeds moesten we stoppen en koud water over de motor gooien. We zijn uiteindelijk toch in Hilversum aangekomen en doken onder de douche. Snel weer aankleden, want we moesten uiteten. We gingen buiten op een terras eten en tot onze grote schrik stond het er vol met geraniums. We besloten zo een te gekke week vol met overwinningen, zoals hoogtevrees, claustrofobie, autofobie en groepstherapie. Ik weet dat er ouders zijn die dit lezen en voor hun, uw kind heeft zich gedragen en het was steeds iemand anders die genante dingen deed.

Liefjes, bedankt voor deze fantastische week!
Natuurlijk namens iedereen: Bart Bedankt!!! (x29)

Dag schatjes, Ellen (kamptherapeut)

(PS: ik doe aan follow-up care!!)

(PS2 Er kunnen weddenschappen afgesloten worden over de hoeveelheid genuttigde drank.

Oude kranten, Wilde Vaart

Op de volgende data staat een container voor oude kranten op de Diependaalselaan:

17 januari (letop!! 17-1-1997 = derde zaterdag)

14 februari

14 maart

11 april

9 mei

13 juni

- in juli wordt geen oud papier opgehaald -

15 augustus (letop!! 15-8-1997 = derde zaterdag)

12 september

10 oktober

14 November

12 december

Zuiderkruizertjes

Te koop aangeboden

Diverse verkenners- en welpenblousen en accessoires. Namelijk

1 x verkennersblouse maat 176

3 x welpenblouse maten 158, 152, herenmaat 42

Te bevragen bij: Ben van Hengstum, 035-6236766

Vergeet-me-nietjes

Pim Dorrestijn
Drossaard 22
1412 NS Naarden

Telefoonnummers bestuur

Voorzitter	Jos Spaanjaars	035-6217315
Secretaris	Ruurt Stapel	035-
6242471		
Penningmeester Zuiderkruis	Harry Rörik	035-
6945263		
Penningmeester Pieter Marits	Bep Spaanjaars	035-6217315
Onderhoud gebouwen	Hans de Ruiter	035-
6285015		
Beheer Diependaalselaan	Joke de Jong	035-
6232564		
Beheer Schuttersweg	Ester van Leeuwen	030-2715001
Ledenadministratie	Gerda Kooger	035-6915117
Groepsbegeleiding welpen	vacant (Ineke en Herma nemen waar)	
Groepsbegeleiding bevers	Ineke Rörik	035-
6945263		
Groepsbegeleiding verkenners	Nico van Leeuwen	035-6231913

Ledenadministratie alle onderdelen:

Gerda Kooger

Mossenmeent 9

1218 AT Hilversum

Telefoon: 035-6915117

Telefoonnummers teamleiding

Bevers	Herma van Ouwkerk	035-
6215533		
Bevers Loosdrecht	Liesbeth Rörik	035-
6946473		
Pieter Maritshorde	Ronald Frank	035-
6218383		
Albert Schweitzerhorde	Robin Nijveldt	035-
5824802		
Neuweghorde	Gido van der Linden	035-
6216925		

Sioniehorde 6241380	Judith Bark	035-
Ankerwacht 6831652	Niels Brügemann	035-
Bakboordwacht 321353	Johan Verlaan	0347-
Pocahontaswacht 6835575	Rob van Loo	035-
Wilde Vaart Antarctic 6839850	Danny van der Linden	035-
Matancastam 6216925	Gido van der Linden	035-
Telefoonnummer clubhuis Diependaalselaan 6219965		035-
Telefoonnummer clubhuis Schuttersweg 6237336		035-